

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-150/2026
cu privire la examinarea contestației înaintate de Constantin Pădurean,
împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-32/2026 din
27.03.2026, în privința procurorilor Alexandr Cornea și Aurel Burlacu

21 mai 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă, în procedură scrisă, contestația depusă de Constantin Pădurean, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-32/2026 din 27.03.2026, audiind informația prezentată de doamna Mariana Cherpec, Consiliul Superior al Procurorilor -

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr.3-32/2026 din 27.03.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Constantin Pădurean, împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 27.05.2025, prin care sesizarea înaintată împotriva procurorilor din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Principal Aurel Burlacu și Alexandr Cornea a fost respinsă ca fiind vădit neîntemeiată.

Ulterior, la data de 09.04.2025, Constantin Pădurean a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva hotărârii menționate, solicitând anularea hotărârii Colegiului de disciplină și etică și a deciziei Inspecției procurorilor privind respingerea sesizării sale, invocând caracterul nelegal și nemotivat al acestora. Totodată, solicită constatarea și sancționarea abaterilor disciplinare pretins comise de procurorii Alexandr Cornea și Aurel Burlacu în cauza penală nr.xxxxxxxxxx, precum și informarea sa despre soluția adoptată.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară:

La data de 12.05.2025, Constantin Pădurean a depus o sesizare prin care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară procurorilor din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Principal Aurel Burlacu și Alexandr Cornea, invocând preținse abateri disciplinare.

Sesizarea a vizat acte și acțiuni nelegale săvârșite de procurorul Alexandr Cornea, din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Principal, precum și de procurorul ierarhic superior Aurel Burlacu, din același oficiu. Faptele imputate acestora au fost calificate drept abateri disciplinare în sensul art.38 lit.e¹) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016.

Autorul sesizării, a indicat că în procedura procurorului Alexandr Cornea s-a aflat cauza penală nr.xxxxxxxxxx, disjunsă la data de 24.01.2025 din materialele cauzei penale nr.xxxxxxxxxx, pornită la data de 20.11.2023 de către Centrul Național Anticorupție, în temeiul bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (6) din Codul penal.

La data de 05.03.2024, procurorul a emis o ordonanță de punere sub învinuire, prin care a constatat că Xxxxxx Xxxxxxxx a săvârșit infracțiunea de escrocherie, faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală. Ulterior, la data de 12.11.2024, același procuror a emis o nouă ordonanță, prin care a dispus completarea și extinderea

învinuirii formulate față de aceeași persoană, XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, tot pentru infracțiunea de escrocherie.

Potrivit învinuirii formulate și completate, procurorul a susținut că infracțiunea de escrocherie, ar fi fost săvârșită într-o perioadă nedeterminată, până la data de 7 mai 2014. În acest sens, s-a reținut că XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX ar fi obținut o hotărâre judecătorească din 27.11.2013, care conținea date vădit false și era pretins emisă în dosarul civil nr.xx-xxxx/13, ceea ce nu corespundea adevărului, prin aceasta recunoscându-se dreptul de proprietate asupra terenurilor indicate în favoarea companiilor XXXXXXXXXXX xxxxxxx, XXXXXXXXXXX xxxxxxx, XXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXX, și că ulterior s-ar fi folosit de acea hotărâre judecătorească falsă.

A apreciat astfel că, prin acțiunile sale, XXXXXX XXXXXXX ar fi comis infracțiunea prevăzută de art.42 și art.190 alin.(6) din Codul penal, săvârșind escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, cu folosirea de documente false, înscrisuri false, de mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, valoarea bunurilor depășind X de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Totodată, prin ordonanța privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală din 22.11.2024, procurorul din Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, a constatat că învinuirea lui Xxx XXXXX pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 și art. 190 din Codul penal nu s-a confirmat prin probe obiective și a dispus scoaterea acestuia de sub urmărire penală, din motiv că fapta nu întrunea elementele infracțiunii prevăzute de art.42 și art.190 alin.(6) din Codul penal.

Notează că, în aceste circumstanțe, învinuitul, aflat în aceeași cauză penală pentru aceleași pretinse motive și bazat pe aceleași pretinse circumstanțe ca și Xxx XXXXX, a solicitat, în mod legal și întemeiat, scoaterea sa de sub urmărire penală pentru aceleași temeieri de fapt și de drept reținute de procuror în ordonanța din 22.11.2024, dată în privința lui Xxx XXXXX. Cu toate acestea, procurorul Alexandr Cornea și, ulterior, procurorul ierarhic superior Aurel Burlacu au menținut actul de învinuire față de învinuit, ignorând identitatea temeierilor de fapt și de drept, acționând în mod discriminatoriu și contrar prevederilor art. 6 § 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cu încălcarea principiilor legii procesual penale, a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Constituția Republicii Moldova.

Autorul sesizării, a punctat că astfel, procurorul Alexandr Cornea și procurorul ierarhic superior Aurel Burlacu au acționat cu intenție, în mod nelegal și discriminatoriu, actele și acțiunile acestora în cauza penală nr. xxxxxxxxxxx constituind abateri disciplinare în sensul art.38 lit.e¹) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016.

Prin urmare, consideră că cei doi procurori au admis, cu bună-știință și contrar normelor imperative, încălcări grave ale legislației în vigoare, ale dispozițiilor Convenției Europene, ale Constituției Republicii Moldova și ale Codului de procedură penală, determinând o discriminare vădită prin aceea că învinuirea a fost menținută față de învinuit, în timp ce față de Xxx XXXXX s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, deși condițiile erau identice, contrar exigențelor unei proceduri echitabile.

În temeiul art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea de referință a fost transmisă, potrivit competenței, Inspecției procurorilor, pentru examinarea acțiunilor procurorilor din cadrul Procuraturii mun.Chișinău, Oficiul Principal Aurel Burlacu și Alexandr Cornea.

II. Circumstanțele stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor:

În urma examinării sesizării depuse, Inspecția procurorilor, prin Decizia din 27.05.2025, a respins sesizarea ca vădit neîntemeiată, reținând lipsa unor fapte care ar putea constitui abateri disciplinare.

În motivarea soluției, Inspecția a constatat că sesizarea viza fapte susceptibile de a constitui abateri disciplinare prin prisma art.38 lit.e¹) din Legea cu privire la Procuratură nr.3/2016. Petiționarul a invocat că procurorul Alexandr Cornea emise succesiv trei ordonanțe de punere sub învinuire, în martie, noiembrie și decembrie 2024, pentru aceeași infracțiune prevăzută de art.42 și art.190 alin.(6) din Codul penal, fără a preciza clar perioada săvârșirii faptei, menționând doar că aceasta ar fi avut loc până la 7 mai 2014.

Totodată, petiționarul a arătat că, în același dosar, o altă persoană Xxx Xxxxx fusese scoasă de sub urmărire penală pe motiv că fapta nu întrunea elementele constitutive ale infracțiunii, deși împrejurările și faptele imputate ar fi fost identice cu cele reținute față de petiționar. Acesta a apreciat că menținerea învinuirii exclusiv față de persoana sa reprezenta o discriminare evidentă și o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 §3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, precum și o violare a Constituției Republicii Moldova, a Codului de procedură penală și a Legii nr. 3/2016.

În cadrul analizei, inspectorul a reținut că, potrivit jurisprudenței constante a Colegiului de disciplină și etică, angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor era condiționată de îndeplinirea cumulativă a cerințelor privind fapta, vinovăția și legătura de cauzalitate, vinovăția urmând a fi constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat. S-a subliniat totodată că răspunderea disciplinară putea fi antrenată numai în privința acelor acțiuni ale procurorilor care aveau un caracter evident și vădit contrar dispozițiilor legale, lipsit de orice justificare, respectiv în cazul erorilor săvârșite cu intenție, cu abuz deliberat sau cu neglijență repetată ori gravă.

Inspecția a distins între nerespectarea normelor de procedură ca greșeală cenzurabilă pe calea controlului ierarhic sau judiciar și, respectiv, aceeași nerespectare privită în context disciplinar, reținând că în sfera răspunderii disciplinare puteau intra numai acele încălcări pentru care un observator rezonabil, informat și de bună-credință, nu ar fi putut găsi nicio justificare.

Sub aspectul controlului exercitat asupra actelor procurorilor, s-a constatat că plângerea formulată de avocatul Leșan Ana în interesele învinuitului Xxxxxxx Xxxxxxx, prin care se solicitase scoaterea acestuia de sub urmărire penală, fusese respinsă ca neîntemeiată prin ordonanța procurorului Alexandr Cornea din 22 ianuarie 2025. Împotriva acestei ordonanțe se formulase o nouă plângere, respinsă la rândul său ca neîntemeiată prin ordonanța procurorului-adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, Aurel Burlacu, din 10 februarie 2025. Prin Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, din 19 martie 2025, pronunțată în dosarul nr.10-374/2025, instanța respinsese de asemenea, ca neîntemeiată, plângerea formulată în temeiul art.313 din Codul de procedură penală, prin care se solicitase

anularea celor două ordonanțe și obligarea procurorului de a reexamina cererea de scoatere de sub urmărire penală a lui Xxxxxx Xxxxxx pe aceleași temeuri reținute în privința lui Xxx Xxxxx.

În concluzie, inspectorul a apreciat că actele emise în cauză nu relevau o abatere disciplinară, ci reprezentau expresia legală a independenței procesuale a procurorilor implicați. S-a reținut că, în absența unor dovezi concludente de rea-credință, neglijență gravă ori comportament abuziv, nu putea fi reținută existența vreunei abateri disciplinare în sensul art.38 din Legea nr.3/2016. Întrucât verificarea prealabilă nu stabilise nicio acțiune abuzivă sau în interes propriu din partea procurorilor Aurel Burlacu și Alexandr Cornea, sesizarea lui Pădurean Constantin a fost apreciată drept vădit neîntemeiată, în conformitate cu art.44 alin.(3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3/2016, potrivit căruia se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sunt invocate fapte ce nu fac referire la abateri disciplinare.

Nefiind de acord cu Decizia Inspecției procurorilor vizavi de sesizarea depusă, la data de 18.06.2025 petiționarul Constantin Pădurean a depus contestație la Colegiul de disciplină și etică, solicitând anularea deciziei și constatarea abaterii disciplinare în activitatea procurorilor menționați.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică:

Prin Hotărârea nr. 3-32/2026 din 27.03.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația ca neîntemeiată.

Colegiul de disciplină și etică a examinat contestația formulată la data de 18.06.2025 de către Constantin Pădurean împotriva deciziei Inspecției Procurorilor din 27.05.2025, prin care sesizarea în privința procurorilor Aurel Burlacu și Alexandr Cornea a fost respinsă ca vădit neîntemeiată.

În fond, Colegiul a constatat că contestația reprezintă un simplu dezacord al contestatarului cu acțiunile procesuale ale procurorilor în cauza penală nr.xxxxxxxxxx și a concluzionat că aceasta urma a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea hotărârii contestate.

Colegiul a reiterat că în sfera răspunderii disciplinare puteau intra numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care puneau în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care un observator rezonabil, informat și de bună-credință, nu ar fi putut găsi nicio justificare. A subliniat totodată că reținerea unei abateri disciplinare în sarcina unui procuror era condiționată de întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale acesteia, respectiv a laturii obiective și subiective, iar în lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu putea fi constatată și, pe cale de consecință, nu putea fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Colegiul a reținut de asemenea că independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care excludeau orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură, procurorul fiind unica persoană împuternicită să aprecieze probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

Subsecvent, s-a constatat totodată că acțiunile procurorilor vizați fuseseră supuse controlului judecătoresc, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 19.03.2025, pronunțată în dosarul nr.10-374/2025, plângerea formulată de avocatul Ana Leșan în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, în temeiul art.313 din Codul de procedură penală, fusese respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul a apreciat că Inspecția procurorilor a întreprins toate acțiunile posibile în vederea verificării conduitei reclamate a procurorilor Burlacu și Cornea, stabilindu-se că nicio încălcare procesuală nu fusese comisă de către aceștia. Prin urmare, Colegiul a concluzionat că contestația lui Constantin Pădurean era neîntemeiată și a dispus respingerea acesteia, cu menținerea Deciziei Inspecției din 27.05.2025.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație:

La data de 09.04.2026, Constantin Pădurean, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-32/2026 din 27.03.2026.

În susținerea contestației, petiționarul a apreciat drept inadmisibile concluziile identice cuprinse în hotărârea Colegiului și în decizia Inspecției, prin care se reținuse lipsa oricărei îndepliniri necorespunzătoare și contrare legii din partea procurorilor, considerând că atât Inspecția, cât și Colegiul nu exercitaseră un control veritabil asupra conduitei procurorilor. A susținut că în cadrul verificărilor fuseseră reținute aspecte de fapt mai puțin relevante și ignorate tocmai acele aspecte care determinau existența abaterii disciplinare, deși normele procesual penale aplicabile aveau caracter imperativ și nu erau susceptibile de interpretare cu privire la modul lor de aplicare.

În consecință, petiționarul a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor să rețină lipsa unui control efectiv atât din partea Inspecției Procurorilor, cât și din partea Colegiului de disciplină și etică, în vederea examinării obiective și exhaustive a cauzei penale nr.xxxxxxxxxx în condițiile respectării garanțiilor unui proces echitabil, precum și a protejării și valorificării drepturilor și intereselor sale procesuale.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor:

Potrivit pct.179 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor¹, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestatarul Constantin Pădure a solicitat examinarea contestației în absența sa, menționând că își susține în continuare argumentele expuse în conținutul contestației.

Procurorul Cornea a prezentat referință prin care a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiate și menținerea în vigoare a hotărârii Colegiului contestate. La fel, referință a prezentat și inspectorul de caz, Tudor Gratii care a solicitat menținerea în vigoare a hotărârilor contestate și respingerea contestației formulate de Constantin Pădure.

¹ Aprobata prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Analizând hotărârea contestată și materialele procedurii disciplinare prin prisma criticilor formulate de Constantin Pădurean, ținând cont de argumentele prezentate de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Tudor Gratii, precum și de prevederile legale incidente, Consiliul Superior al Procurorilor constată că soluția dispusă de Colegiul de disciplină și etică urmează a fi menținută, cu respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată.

Consiliul subliniază, cu titlu preliminar, că obiectul procedurii disciplinare nu îl constituie reexaminarea fondului cauzei penale nr.xxxxxxxxxx și nici verificarea temeiniciei soluțiilor procesuale adoptate în cadrul urmăririi penale, ci exclusiv stabilirea existenței unor abateri disciplinare imputabile procurorilor, în sensul art.38 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. Răspunderea disciplinară presupune identificarea unor încălcări concrete ale obligațiilor de serviciu, iar nu simpla nemulțumire a unei părți față de soluțiile procesuale adoptate față de un coinculpat.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului de disciplină și etică și a Consiliului Superior al Procurorilor, răspunderea disciplinară a unui procuror poate fi angajată doar dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: existența unei fapte concrete și evidente, fără nicio justificare rezonabilă, vinovăția dovedită cert prin probe și nu prezumată și legătura de cauzalitate între faptă și rezultatul produs. În absența îndeplinirii cumulative a acestor condiții, sesizarea disciplinară urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Analizând criticile formulate, Consiliul constată că acestea vizează, în esență, pretinsa discriminare în tratamentul procesual aplicat contestatarului Pădurean Constantin comparativ cu inculpatul Xxx Xxxxx, față de care procurorul dispusese scoaterea de sub urmărire penală prin ordonanța din 22.11.2024.

Totuși, din materialele dosarului rezultă că soluțiile procesuale diferite adoptate față de cei doi învinuiți se întemeiază pe aprecierea individualizată a probatoriului administrat în privința fiecărei persoane în parte, apreciere care ține de independența procesuală a procurorului, garantată prin lege. Procurorul este unica persoană împuternicită să aprecieze probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, iar aprecierea diferențiată a situației probatorii a fiecărui învinuit reprezintă o expresie legitimă a acestei independențe procesuale. Activitatea procurorului poate fi supusă controlului ierarhic și judecătoresc, însă acest control nu se substituie răspunderii disciplinare și nu poate fi utilizat ca mecanism indirect de cenzurare a soluțiilor procesuale adoptate în exercitarea independenței funcționale.

Legalitatea și temeinicia ordonanțelor emise de procurorul Cornea Alexandr și de procurorul ierarhic superior Burlacu Aurel nu au rămas neexamine, ci au fost verificate atât pe cale ierarhică, cât și judecătorească. Astfel, plângerea formulată de avocatul Leșan Ana în interesele învinuitului Xxxxxxx Xxxxxxx fusese respinsă ca neîntemeiată prin ordonanța procurorului Cornea Alexandr din 22.01.2025, menținută ulterior prin ordonanța procurorului-adjunct interimar Burlacu Aurel din 10.02.2025, iar instanța de judecată, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 19.03.2025, pronunțată în dosarul nr.10-374/2025, respinsese de asemenea ca neîntemeiată plângerea formulată în temeiul art.313 din Codul de procedură penală. Contestatarul a epuizat astfel toate mecanismele procedurale disponibile, toate soldate cu respingere, ceea ce confirmă că actele procesuale contestate au trecut prin toate

filtrele de control ierarhic și judecătoresc prevăzute de lege. În aceste condiții, Consiliul reține că procedura disciplinară nu poate fi utilizată ca un mecanism indirect de cenzurare sau infirmare a unor acte procesuale verificate și menținute prin hotărâri definitive.

În ceea ce privește pretinsa discriminare invocată de contestatar prin raportare la art.6 §3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Consiliul reține că simpla diferență de soluții procesuale față de doi învinuiți în aceeași cauză nu este, prin ea însăși, de natură să constituie o abatere disciplinară. Garanțiile unui proces echitabil, inclusiv imparțialitatea, au fost evaluate atât din perspectivă subiectivă, cât și obiectivă, conform standardelor CEDO, iar contestatarul nu a prezentat probe concrete care să ateste că diferența de tratament procesual ar fi fost determinată de alte motive decât aprecierea individualizată și obiectivă a probatoriului, specifică fiecărei persoane urmărite penal.

Referitor la emiterea succesivă a trei ordonanțe de punere sub învinuire, la datele de 05.03.2024, 12.11.2024 și 12.12.2024, Consiliul constată că completarea și extinderea învinuirii reprezintă instrumente procesuale expres prevăzute de art. 281–283 din Codul de procedură penală, a căror utilizare repetată nu poate fi calificată, prin simpla lor succesiune, drept abatere disciplinară, în absența unor dovezi concrete că actele respective ar fi fost emise cu rea-credință, cu abuz deliberat sau cu neglijență gravă.

Sub aspectul laturii subiective, Consiliul reține că abaterea disciplinară presupune existența vinovăției sub forma intenției sau neglijenței grave. Nu orice eroare procedurală atrage răspundere disciplinară doar erorile intenționate, abuzive sau rezultate dintr-o neglijență gravă și repetată pot constitui abateri disciplinare în sensul art.38 din Legea nr.3/2016, erorile procedurale obișnuite fiind cenzurabile exclusiv pe calea controlului ierarhic sau judecătoresc. În prezenta cauză, nu rezultă că procurorii Alexandr Cornea și Aurel Burlacu ar fi acționat cu intenția de a-l discrimina pe contestatar sau ar fi manifestat o atitudine neglijentă în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Contestatarul nu a prezentat probe concrete care să ateste că diferența de tratament procesual ar fi fost determinată de alte motive decât aprecierea individualizată și obiectivă a probatoriului, specifică fiecărei persoane urmărite penal.

Consiliul apreciază că atât Decizia Inspecției Procurorilor din 27.05.2025, cât și Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-32/2026 din 27.03.2026 sunt rezultatul unei analize complete și riguroase a circumstanțelor de fapt și de drept, fiind motivate în mod suficient și concordant cu materialele dosarului. Colegiul a delimitat corect dezacordul contestatarului față de soluțiile procesuale de existența unor eventuale abateri disciplinare și a concluzionat întemeiat asupra caracterului neîntemeiat al sesizării. Totodată, astfel cum rezultă din extrasul de pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată anexat la dosar, ulterior finalizării urmăririi penale și trimiterii cauzei în judecată prin rechizitoriu din 30 aprilie 2025, dosarul penal se află în prezent în faza de judecată pe rolul Judecătoriei Chișinău, cu ședință fixată pentru iunie 2026 – împrejurare care confirmă că procurorii vizați și-au îndeplinit integral atribuțiile legale, urmărirea penală fiind dusă la bun sfârșit, iar cauza parcurgând în mod normal etapele procedurale prevăzute de lege.

În consecință, Consiliul Superior al Procurorilor constată că argumentele invocate în contestație nu sunt de natură să răstoarne constatările Colegiului de disciplină și etică și nu demonstrează existența unor abateri disciplinare în acțiunile procurorilor Cornea Alexandr și Burlacu Aurel.

Prin urmare, contestația formulată de Constantin Pădurean urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-32/2026 din 27.03.2026, ca fiind legală și întemeiată.

În baza raționamentelor expuse și a votului exprimat de membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 9 voturi „contra” admitterii contestației și 0 voturi „pro admitterii contestației”, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Constantin Pădurean, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-32/2026 din 27.03.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ